

Ulicí postava shrbená tiše postupuje, maskuje a vybírá si oběti.
. Lhostejností prostor nasytí k tělu přisaje, parazituje a usadí se v paměti.

Týrá, svírá v ústech špína.
Týrá, svírá tvůj dech sevřenej v zajetí.

Je to v nás, nepropásni ani zlomek malou chvíli, jeden pohled do očí.
Hladová, zamotá ti tělo do pavoučích sítí, usneš v její náručí.

Starý křivdy, rány z milosti. Na povrch vyplaví, nevinný odsoudí v okamžiku.
Pochopení studna vysychá, plamen ji spaluje, izoluje zas o krok blíž jsme k zániku.

Týrá, svírá v ústech špína.
Týrá, svírá tvůj dech otisklej do prachu.

Je to v nás, nepropásni ani zlomek malou chvíli, jeden pohled do očí.
Hladová, zamotá ti tělo do pavoučích sítí, usneš v její náručí.

Marnivá, marnivá apatie v nás, do duše ti semena zaseje.
Marnivá, marnivá apatie v nás, zarostou kořeny nepokoje.